

Statssekretær Jon Gunnar Pedersen
Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 OSLO

Oslo 28.05.15

**KAPITALISERINGSRENTEN I ERSTATNINGSSAKER VED PERSONSKADE -
VERGEMÅLSTILFELLENE**

Personskadeforbundet LTN, tidligere Landsforeningen for trafikkskadde, er en partipolitisk uavhengig organisasjon som bistår personer som har blitt utsatt for skade i trafikkuulykker, arbeid, under helsebehandling etc.

Med dagens erstatningssystem, hvor de skadelidte får utbetalt en engangssum for fremtidig tap/utgifter, er kapitaliseringsfaktoren en viktig forutsetning for et riktig erstatningsoppgjør. Dette har vi tatt opp med departementet i flere sammenhenger. Til orientering oversendes bl.a. kopi av brev av 30. mai 2012 til Justis- og beredskapsdepartementet. Allerede i 1993 mente Høyesterett at kapitaliseringsrenten burde reguleres ved forskrift. Jeg viser til Rt. 1993 s. 1524 i den såkalte Ølberg-saken. På s. 1534 uttaler Høyesterett:

«Jeg bemerker for øvrig at det etter min mening kan anføres gode grunner for at kapitaliseringsrenten ved erstatningsutmåling burde fastsettes ved lov eller forskrift».

På tross av denne anmodningen er det ikke tatt noe initiativ fra myndighetenes side.

12. desember 2014 kom det en ny dom fra storkammeret i Høyesterett som fastsatte renten til 4 %.

Det er på denne bakgrunn vi nå henvender oss i håp om at det tas grep for å tilfredsstille hensynet bak skadeserstatningsloven om å gi de skadelidte full erstatning. En rente på 4 % forutsetter at skadelidte får en nominell avkastning/rente på 6,5 %. Skadelidte er ofte i en vanskelig livssituasjon etter ulykken hvor det er unge mennesker som rammes hardest av en høy rente. Det er også mange som er påført alvorlige hodeskader som i dag forventes å kunne forvalte disse pengene mer profesjonelt enn forvalterne til oljefondet. Etter vår oppfatning er det åpenbart at dette ikke gir full erstatning, noe som er i strid lovgivers intensjon.

Vi ber derfor om at det nå blir utarbeidet en forskrift som fastsetter en riktig kapitaliseringsrente i personskadeerstatningssaker generelt, og i de så kalte vergemålstilfellene spesielt.

I den så kalte Kreutzer-dommen ble det dissens når det gjelder spørsmålet om hvilken rente som skal legges til grunn for de skadelidte som er satt under vergemål. Dette er den svakeste gruppen som altså ikke er i stand til å ivareta sine egne interesser. Mindretallet i Høyesterett mente at renten burde settes lavere da denne gruppe skadelidte ikke har noe annet alternativ enn bankplassering. Alle dommerne var enige i at de med 4 % rente ikke vil oppnå målet om full erstatning. Vi viser i denne anledning til domspremiss 168 i Høyesteretts dom av 12. des.d.å der det i forhold til de hardest skadde som blir satt under vergemål og må plassere store deler av sin erstatning i bank uttrykkes at *"En kapitaliseringsrente på fire prosent for dem som er underlagt ordningen med tvungen forvaltning av midlene, vil innebære en systematisk undererstatning for denne gruppen sett i forhold til kravet om full erstatning."*

Flertallet mente i midlertid at hensynet til forutsigbarhet og risiko for prosesser tilsa opprettholdelse av 4 % rente også for denne gruppen. Flertallets frykt for mulige rettslige avklaringer av eventuelle spørsmål som vil dukke opp i forbindelse med de forskjellige vergemålsalternativene ble altså vurdert som et viktigere moment enn hensyn til riktig erstatning til en svak gruppe.

Personskadeforbundet er dypt uenig i en slik prioritering og anmoder om at det i forskrift blir fastsatt en egen kapitaliseringsrente for dem som er under vergemål.

De økonomiske konsekvenser vil være beskjedne hvis man fastsetter renten for personskadeerstatning i forskrift. Erstatning etter personskade utgjør ca. 15 % av forsikringspremien ved bilskader. 1 % reduksjon i kapitaliseringsrenten vil i fht pasientskadesaker etter hva vi erfarer utgjøre en økning på i underkant av kr. 100 mill. pr. år. For vergemålstilfellene vil en endring ha svært liten økonomisk betydning. Finansdepartementet fikk den 13. februar i år overlevert et notat som belyser problemstillingen. Etter hva vi kjenner til ble det antydnet en tilbakemelding i løpet av to måneder.

Da det løpende gjøres opp erstatningssaker og våre medlemmer altså konsekvent får for lav erstatning i fht lovgivers intensjon, ber vi om at denne saken prioriteres.

Vi stiller oss selvfølgelig til disposisjon for møte med departementet for nærmere å redegjøre for disse problemstillingene.

Med vennlig hilsen

Per Oretorp
Ass. generalsekretær